

UNITS. Els fills dels 4 germans Albà fan pinya i és molt habitual que facin coses plegats. Els més grans tenen 11 anys i el més petit 2. FAMÍLIA ALBÀ

Famílies extenses

Recurs educatiu

Fa uns anys, les famílies tenien quatre fills o més. “Els pares plantaven unes normes molt estrictes en els germans grans perquè s’asseguraven que la resta de fills imitarien el model”, explica Maria Palacín Lois, professora de psicologia social de la Universitat de Barcelona i directora del màster d’anàlisi i conducció de grups de la Universitat de Barcelona. Actualment el model més semblant és el de molts cosins, “i és un model educatiu perquè té molts avantatges”. Quins? Les criatures aprenen a relacionar-se, a compartir, a gestionar la gelosia pel fet de compartir tant joguines com també l’atenció dels pares. “La socialització comença en el grup familiar i després continua a l’escola”, de manera que com més models existeixin, més aprenentatge. De fet, Maria Palacín Lois ressalta la importància d’aprendre a relacionar-se amb altres criatures perquè la vida quotidiana i professional en depèn. “El 80% de les feines valoren saber integrar-se en equips i gestionar habilitats verbals”. Si no s’ha après des de petits, de grans és difícil adquirir-ho.

Per la seva banda, Esther Garcia, especialista en intel·ligència emocional en l’àmbit de l’educació, ressalta altres valors pel fet de tenir una família extensa. “El reconeixement social que obtenim dels altres ens és beneficiós, i encara més si prové de persones properes i de la mateixa família, amb qui tenim vincles afectius estrets”. Garcia, que també és coordinadora, docent i tutora dels màsters en educació emocional i benestar i intel·ligència emocionals a la Universitat de Barcelona, incideix en la idea que les criatures, com els adults, aprenen dels altres. “N’aprenem escoltant, intercanviant coneixements i experiències”. A més, les relacions amb els altres, també amb la família, permeten desenvolupar la intel·ligència emocional. “Si volem millorar les nostres relacions serà bo aprendre a empatitzar amb els altres i gestionar de manera adequada les nostres emocions”, conclou.

Cal tota una tribu per educar

Com importar una idea tradicional

Hi ha un proverbi africà que assegura que es necessita tota una tribu per educar. La mestra i directora de l’escola rural de Borredà (www.xtec.es/ceipdeborreda), Assumpta Duran, hi està d’acord. Tant, que fa uns anys la van portar a la pràctica amb el projecte Poble Educador. “En un poble com Borredà, els veïns eduquen les criatures, perquè hi interactuen. Tots ens coneixem els uns als altres, de manera que la gent sap que té un paper educador, i, com a tal, l’exerceixen”, diu l’Assumpta. En canvi, a les ciutats és més difícil que surti de manera natural la interacció entre adults i infants. “Perquè passi s’ha de programar, s’hi ha de treballar”.

De fet, el moviment Poble Educador va néixer d’un concepte que es va desenvolupar a Itàlia i es va difondre a Catalunya amb molts

projectes. “La ciutat de Barcelona mateix es va fer seva la iniciativa i s’hi està treballant”. L’Assumpta explica: “El projecte Poble Educador ens va fer plantejar l’educació en la seva globalitat”. Així, tres dies a la setmana obrien les instal·lacions de l’escola a la població, perquè se’n pogués beneficiar. Amb la supervisió d’una educadora, les famílies entraven a l’escola amb les criatures en horari no lectiu o hi anaven els adolescents a fer els deures, perquè a l’escola tenien connexió a internet. Gairebé tota la població va participar en el projecte. Les àvies feien xerrades a les criatures. D’altres organitzaven tallers d’alimentació o de maquillatge. Entre els veïns van plantar un jardí als voltants de l’escola. El projecte va ser engrescador i va quedar ben clar que tothom educa les criatures.

CEIP BORREDA

La revista per a nens i nenes de 0 a 5 anys

SUBSCRIU-T’HI!

Publicacions de l’Abadia de Montserrat
 piupiu@pamsa.cat · www.pamsa.cat
 93 245 03 03